

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

จากการนำสัมภูติ 18 ชนิด ได้แก่ การพก ชงโภช ชุมเห็ดเทศ พลุคาว พะยอม พญาสัตตบธรรม มะกา ยาเส้นแห้ง ยาสูบ ยานางแಡง บุคลาลีปต์สารสานเสือ สาบหมา เสลดพังพอน เสี้ยวคอข่าว สนูป์คำ หญ้าหนอนตาย และอบเชยไทย มาสกัดด้วยตัวทำละลาย 2 ชนิด คือ เอทานอล และน้ำกลั่น พบว่ายาเส้นแห้งที่สกัดด้วยเอทานอล 95% ให้ผลผลิตสูงสุด คือ 22.0% และในขอบ ชนะที่สกัดด้วยเอทานอล 95% ให้ผลผลิตต่ำสุด คือ 0.8% เมื่อนำสารสกัดสมุนไพรทั้ง 18 ชนิด วันวันทางจะระเจ บางผื่นตัน บางพญาสัตตบธรรม บางหนูนานั้นแห่น และน้ำมันหอมระ夷ใบบุคคลิปต์สารทดสอบความสามารถในการขับยั้งการเจริญของแบคทีเรียที่เป็นสาเหตุของโรคติดเชื้อ 7 ชนิด ได้แก่ *E. coli* O157:H7, *P. acnes*, *Ps. aeruginosa*, *S. aureus*, MRSA, *S. epidermidis* และ *St. pyogenes* ด้วยวิธี agar disc diffusion พบว่า การพกที่สกัดด้วยเอทานอล 95% และน้ำกลั่น บุคลาลีปต์สารและเปลือกอบเชยไทยที่สกัดด้วยเอทานอล 95% สามารถขับยั้งการเจริญของแบคทีเรียทดสอบได้ทุกชนิด สาบหมาที่สกัดด้วยเอทานอล 95% สามารถขับยั้งการเจริญของแบคทีเรียทดสอบได้ทุกชนิด ยกเว้น *P. acnes* ชุมเห็ดเทศและยานางแಡงที่สกัดด้วยเอทานอล 95% สามารถขับยั้งการเจริญของแบคทีเรียทดสอบได้ 4 ชนิด คือ *P. acnes*, *S. aureus*, MRSA และ *S. epidermidis* สาบเสือและเสี้ยวคอข่าวที่สกัดด้วยเอทานอล 95% สามารถขับยั้งการเจริญของแบคทีเรียทดสอบได้ 4 ชนิด คือ *S. aureus*, MRSA, *S. epidermidis* และ *St. pyogenes* ส่วนในขอบชนะ ใบชงโภช คอพะยอม เปลือกพญาสัตตบธรรม ในพลุคาว ยาเส้นแห้ง ในเสลดพังพอน และใบสนูป์คำที่สกัดด้วยเอทานอล 95% และน้ำกลั่น ไม่สามารถขับยั้งการเจริญของแบคทีเรียทดสอบ

เมื่อศึกษาประสิทธิภาพในการขับยั้งเชื้อแบคทีเรียของ บางผื่นตัน น้ำมันหอมระ夷ใบบุคคลิปต์สารสกัดสมุนไพร และยาปฏิชีวนะ gentamicin ด้วยวิธี broth dilution พบว่า บางผื่นตัน ให้ค่า MIC ต่ำสุดในการขับยั้งการเจริญของ *S. aureus*, MRSA และ *S. epidermidis* โดยมีค่า MIC เท่ากับ 0.8, 1.6 และ 1.6 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ และมีค่า MBC เท่ากับ 3.1, 6.2 และ 3.1 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ ดอกการพกที่สกัดด้วยเอทานอล 95% สามารถขับยั้งการเจริญของ *P. acnes* ได้ดีที่สุด โดยมีค่า MIC และ MBC เท่ากับ 7.8 และ 15.6 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ

เปลือกอบเชยไทยที่สักด้วยยาหานอล 95% สามารถยับยั้งการเจริญของ *E. coli* O157:H7, *Ps. aeruginosa* และ *St. pyogenes* ได้ดีที่สุด โดยมีค่า MIC เท่ากับ 31.2 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตรและ MBC เท่ากับ 62.5, 31.2 และ 31.2 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสาร สักดสนุนไพรกับยาปฏิชีวนะ gentamicin พบว่า สารสักดสนุนไพรมีประสิทธิภาพต่ำกว่า ยกเว้น MRSA ที่คือต่อยาปฏิชีวนะ gentamicin โดย gentamicin มีค่า MIC และ MBC ต่อบนที่เรีย ทดสอบระหว่าง 0.009-0.078 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

เมื่อทดสอบความเป็นพิษของสารสักดจากพืชสนุนไพรต่อเซลล์เพาะเลี้ยง GMK cell พบว่า สารสักดที่มีความเป็นพิษต่อเซลล์น้อยที่สุดคือ เปลือกพญาสัตบธรรมที่สักด้วยน้ำกลั่น ซึ่งมีค่า CD_{50} เท่ากับ 20.095 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร ส่วนดอกร้านพลูที่สักด้วยยาหานอล 95% มีความเป็น พิษต่อเซลล์สูงสุด เท่ากับ 0.128 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

จากการพัฒนาตัวรับครีมสนุนไพร โดยใช้สารสักดจากพืชสนุนไพรที่ได้คัดเลือก 4 ชนิด ได้แก่ กานพลู ขุคลิปตัส สาบหมา และย่านางแดงที่สักด้วยยาหานอล 95% รวม 9 ตัวรับ พบว่า ทุกตัวรับสามารถยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียแกรมบวก *P. acnes*, *S. aureus*, MRSA, *S. epidermidis* และ *St. pyogenes* ได้ดี แต่ไม่สามารถยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียแกรมลบ *E. coli* O157:H7 และ *Ps. aeruginosa* ได้ เมื่อนำตัวรับครีมสนุนไพรที่เตรียมได้ไปทดสอบความคงตัว โดย เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4, 30 และ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 90 วัน พบว่า ตัวรับครีมสนุนไพรมีความคง ตัวที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ส่วนที่อุณหภูมิ 30, 37 องศาเซลเซียส และที่สภาวะ heating - cooling cycle พบว่าครีมนีความคงตัวลดลง เกิดการแยกชั้น มีการเปลี่ยนแปลงของสี และมีกลิ่นเหม็นคล่อง และเมื่อทดสอบความเป็นพิษของตัวรับครีมสนุนไพรต่อเซลล์เพาะเลี้ยง GMK cell พบว่ามีค่าความ เป็นพิษ CD_{50} ในระดับความเข้มข้นระหว่าง 0.0043-0.140 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร